

Στις καταλήψεις και τους δρόμους να καταργήσουμε το νόμο

Τι φέρνει για τους φοιτητές και το πανεπιστήμιο ο νέος νόμος

Ο νόμος Διαμαντοπούλου, που ψηφίστηκε από ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ, αποτελεί ξεκάθαρα ένα μνημόνιο για ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ο νόμος αυτός πρέπει να μας απασχολήσει όλους, γιατί επιχειρεί τέτοιες αλλαγές που επηρεάζουν καθοριστικά τόσο το μέλλον της παιδείας όσο και το παρόν του κάθε φοιτητή. Για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ουσιαστικά προβλέπει την πλήρη υποταγή της στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Διαλύει τα πάντα και φιλοδοξεί ν' αφήσει όρθιο μόνο ό,τι αποφέρει κέρδη στους καπιταλιστές, ενώ ο μορφωτικός χαρακτήρας της τριτοβάθμιας εξαφανίζεται τελείως και η εκπαίδευση μετατρέπεται σε κατάρτιση, καθώς δεν θα διδάσκεται επιστήμη στο σύνολο της, αλλά κομμάτια της.

Ταυτόχρονα, ο σημερινός φοιτητής δεν μπορεί να είναι σίγουρος για τίποτα. Κι αυτό γιατί το πανεπιστήμιο που σπουδάζει σήμερα θα έχει ελάχιστη σχέση με το μελλοντικό. Το πτυχίο που θα πάρει δεν θα είναι το ίδιο με το πτυχίο που θα πάρουν όσοι σπουδάσουν στο πανεπιστήμιο των 3 χρόνων προπτυχιακών προγραμμάτων, ενώ τα περισσότερα τμήματα θα έχουν αλλάξει προγράμματα σπουδών. Στη ζούγκλα του ιδιωτικού τομέα κανείς δεν μπορεί να ξέρει τι θα του εξασφαλίζει το πτυχίο αυτό.

Καταλυτική η παρέμβαση των επιχειρήσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ

Δημιουργείται το «Συμβούλιο Διοίκησης», στο οποίο συμμετέχουν και 6 άτομα εκτός πανεπιστημιακής κοινότητας. Από αυτό και τον «Οργανισμό» που συστήνει περνούν οι περισσότερες και πιο σημαντικές αποφάσεις για τη λειτουργία των πανεπιστημίων. Ανάμεσα στα 6 άτομα θα υπάρχουν μεγαλοεπιχειρηματίες, οι οποίοι θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση συμφωνιών με ιδιώτες. Θα έχουν επίσης λόγο ακόμα και πάνω στα προγράμματα σπουδών των τμημάτων.

Συμφέρον των καπιταλιστών δεν είναι άλλο από τη μεγιστοποίηση των κερδών τους, και γι' αυτό θα

κάνουν συμφωνίες με το πανεπιστήμιο. Θα χρηματοδοτούν έρευνα ώστε αργότερα να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα της. Όποια έρευνα δεν τους ενδιαφέρει θα χαρακτηρίζεται «μη αποδοτική». Με τα «κέντρα διασύνδεσης» θα ζητούν από τα πανεπιστήμια να τους στείλουν αποφοίτους για τις επιχειρήσεις τους, δηλαδή στα κέντρα αυτά οι πτυχιούχοι θα περιμένουν στη σειρά για μία δουλειά, η οποία στις περισσότερες περιπτώσεις θα είναι κακοπληρωμένη.

Τα πανεπιστήμια ουσιαστικά θα αναγκάζονται να αναζητούν κονδύλια από τον ιδιωτικό τομέα αν θέλουν να είναι βιώσιμα, γιατί η κρατική χρηματοδότηση εκτός από τη μείωσή της λόγω μνημονίου, δεν θα είναι καθόλου εξασφαλισμένη.

Κρατική χρηματοδότηση

Η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων από το κράτος θα καταρρέει σε δυο ταχύτητες: Μια ελάχιστη για τα απαραίτητα (φως, νερό, τηλέφωνο, κατά το κοινώς λεγόμενο) και μια που θα κατανέμεται βάσει δεικτών, όπως η αξιολόγηση. Η αξιολόγηση γίνεται και με βάση το κατά πόσο το πανεπιστήμιο συνεργάζεται καλά με τον ιδιωτικό τομέα. Όποιες σχολές δεν έχουν αποδοτικά προγράμματα και δεν υπάρχει ενδιαφέρον στην αγορά εργασίας για τους αποφοίτους τους θα έχουν πρόβλημα. Γι' αυτό και είναι αβέβαιο το μέλλον των κοινωνικών επιστημών, καθώς δεν απασχολούν τους ιδιώτες. Θα είναι οι πρώτες σχολές που θ' αρχίσουν να συρρικνώνονται.

Προγράμματα σπουδών

Τα προγράμματα σπουδών των σχολών θα είναι 3ετή. Έτσι θα πρέπει μία επιστήμη να διδάσκεται σε 3 μόλις χρόνια. Αν θέλει κάποιος να μάθει παραπάνω για να έχει κάποια καλύτερη τύχη στην αγορά εργασίας, θα πρέπει να συνεχίσει πληρώνοντας ένα μεγάλο ποσό για μεταπτυχιακό. Η κάθε σχολή θα μπορεί να έχει και προγράμματα σπουδών ενός και δύο ετών, στο πλαίσιο της διά βίου μάθησης. Στο ίδιο πλαίσιο θα μπορούν απόφοιτοι ΙΕΚ να συνεχίζουν τη φοίτησή τους στα πανεπιστήμια. Έχουμε να κάνουμε με κατάρτιση, δηλαδή με παροχή κομματιών γνώ-

σεων που δεν είναι ολοκληρωμένες, με στόχο το μάζωμα περισσότερων πιστωτικών μονάδων. Γι' αυτό το επίπεδο των ελληνικών πανεπιστημίων θα πέσει κατακόρυφα.

Φοιτητές-στρατιωτάκια

Το πιο χοντρό έχει να κάνει με τη διάταξη που ορίζει ότι αν ένα φοιτητής κοπεί τρεις φορές σε ένα μάθημα θα εξετάζεται από ειδική επιτροπή που θα καθορίζει αν θα συνεχίσει ή όχι τις σπουδές του! Οι φοιτητές θα έχουν διορία να πάρουν το πτυχίο τους ν+2 χρόνια, ενώ όσοι δουλεύουν θα πρέπει να προσκομίσουν έγγραφα που να το αποδεικνύουν για να πάρουν παράταση. Αν κάποιος δουλεύει «μαύρα» και δεν μπορεί να πάρει κατάλληλα έγγραφα από τον εργοδότη του, θα πρέπει να δουλεύει και να σπουδάξει ταυτόχρονα, κάτω από την πίεση που να τελειώσει πριν τον διαγράψουν. Χιλιάδες θα είναι οι φοιτητές που κάθε χρόνο θα διαγράφονται ή θα παρατούν τις σπουδές τους.

Βιβλία τέλος

Ως σύγγραμμα ορίζεται κάθε ηλεκτρονικό και μη έντυπο. Έτσι το κράτος βγαίνει από την υποχρέωσή του να διανέμει βιβλία. Θα σου παρέχει απλά ηλεκτρονικά βιβλία ή σημειώσεις που θα κατεβάζεις, και μετά θα πρέπει να πληρώσεις ένα αξιόλογο ποσό για να το εκτυπώσεις, σε περίπτωση που δεν είσαι εξοικωμένος με το διάβασμα από την οθόνη.

Άσυλο

Υπήρχε μέχρι σήμερα ένας χώρος στον οποίο οι δυνάμεις καταστολής δεν μπορούσαν να εισβάλλουν όποτε θέλουν και να τρομοκρατήσουν. Η κατάργηση του ασύλου γίνεται σε μία περίοδο που η καταστολή αυξάνεται συνεχώς, και το σύστημα δεν θέλει να έχει εμπόδια στην επιβολή της.

Πως θα καταργήσουμε το νέο νόμο

Ο νόμος πρέπει να καταργηθεί γιατί μόνο έτσι θα ξεμπερδέψουμε μία και καλή με οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής του. Το να καταργηθεί ένα νόμος ψηφισμένος είναι δύσκολο, αλλά το φοιτητικό κίνημα το έχει πετύχει παλιότερα με τον νόμο 815, το 1979.

Από την άλλη, το κοινωνικό περιβάλλον είναι πιο ευνοϊκό από κάθε άλλη φορά για την ανάπτυξη του αγώνα μας. Οι εργαζόμενοι στενάζουν κάτω από τα απανωτά πλήγηματα των Μνημονίων. Η ανεργία σαράνι. Οι χώροι δουλειάς έχουν μετατραπεί σε ζούγκλα όπου υπάρχει μόνο ο νόμος του κάθε καπι-

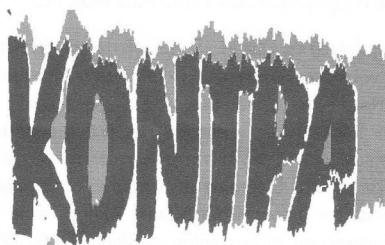
ταλιστή. Ένας στους δύο νέους είναι άνεργος. Ο αγώνας μας ενάντια στο νόμο-έκτρωμα είναι ταυτόχρονα αγώνας ολόκληρης της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι έχουμε απέναντί μας την πιο σκληρή κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών και μία φιλόδοξη καριερίστα υπουργό που θα κάνει ότι μπορεί για να μην ηττηθεί από τους φοιτητές. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να βρει απέναντί της ένα φοιτητικό κίνημα αποφασισμένο να νικήσει και όχι ένα κίνημα διαμαρτυρίας.

Για να νικήσουμε πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλες τις μορφές πάλης που από το παρελθόν έχουμε δει ότι είναι αποτελεσματικές, αλλά και νέες που μπορούν να σπάσουν την προπαγάνδα της κυβέρνησης μέσω των ΜΜΕ. Η πιο αποτελεσματική μορφή πάλης έχουμε δει ότι είναι οι κατάληψεις διαρκείας των σχολών, η παύση δηλαδή κάθε ακαδημαϊκής διαδικασίας, προκειμένου να οργανωθεί καλύτερα ο αγώνας. Εκτός από αυτό το πρακτικό όφελος, η κατάληψη στέλνει και το συμβολικό μήνυμα ότι αρνούμαστε να είμαστε μέρος μιας εκπαίδευσης υπό διάλυση. Ταυτόχρονα, οι μαζικές πορείες είναι απαραίτητες για να δείξουμε τη δύναμη μας, να μην επιτρέψουμε στην υπουργό να μιλάει για μικρές ομάδες που αντιδρούν. Πρέπει να παραλύσουμε τη χώρα. Η κατάργηση αυτού του νόμου θα είναι η πρώτη νίκη ενάντια στην πολιτική του Μνημονίου, που θα δώσει ανάταση σε όλο τον εργαζόμενο λαό.

Φυσικά, ο αγώνας για την Παιδεία δεν τελειώνει με την κατάργηση ενός νόμου. Τι πανεπιστήμιο θα έχουμε στο μέλλον θα το καθορίσουν οι αγώνες που θα δώσουμε. Πρώτο καθήκον μας είναι σίγουρα να καταργήσουμε αυτό το νόμο. Αλλά πάντα στο μυαλό μας θα πρέπει να έχουμε το σύνθημα «μόρφωση για όλους, δουλειά για όλους». Προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να κοιτάμε, ώστε να μην είμαστε μόνιμα σε θέση άμυνας και να βγούμε στην επίθεση απέναντι σε όσους μας στερούν ένα καλύτερο μέλλον.

30-8-2011

**ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ
www.eksegersi.gr**